

तान्तु सेनां भृशं विद्धा द्रावयित्वाऽर्जुनः शरैः । प्रायादभिमुखः पार्थः सूतानीकं हि मारिष ।
 तस्य शब्दो महानासीत् परानभिमुखस्य वै । गरुडस्येव पततः पन्नगार्थं यथा पुरा ।
 तन्तु शब्दमभिश्रुत्य भीमसेनो महाबलः । बभूव परमप्रीतः पार्थदर्शनलालसः ।
 श्रुत्वैव पार्थमायान्तं भीमसेनः प्रतापवान् । त्यक्त्वा प्राणान्महाराज सेनां तव ममर्द्द ह ।
 स वायुवीर्यप्रतिमो वायुवेगसमो जवे । वायुवद्भ्रुचरद्भीमो वायुपुत्रः प्रतापवान् ।
 तेनार्थमाना राजेन्द्र सेना तव विशास्यते । व्यभ्रश्यत महाराज भिन्ना नौरिव सागरे ।
 तान्तु सेनां तदा भीमो दर्शयन् पाणिलाघवं । शरैरवचकर्त्तैः प्रेषयिष्यन् यमक्षयं ।
 तत्र भारत भीमस्य बलं दृष्ट्वाऽतिमानुषं । व्यभ्रमन्त रणे योधाः कालस्येव युगक्षये ।
 तथाऽर्दितान् भीमवलान् भीमसेनेन भारत । दृष्ट्वा दुर्योधनो राजा इदं वचनमब्रवीत् ।
 सैनिकांश्च महेष्वासान् योधांश्च भरतर्षभ । समादिशद्गणे सर्वान् हत भीममिति स्म ह ।
 तस्मिन् हते हतं मन्ये पाण्डुसैन्यमशेषतः । प्रतिगृह्य च तामाज्ञां तव पुत्रस्य पार्थिवाः ।
 भीमं प्रच्छादयामासुः शरवर्षैः समन्ततः । गजाश्च बज्रला राजन् नराश्च जयगृह्णिनः ।
 रथे स्थिताश्च राजेन्द्र परिववृष्टकोदरं । स तैः परितृतः शूरैः शूरो राजन् समन्ततः ।
 शूशुभे भरतश्रेष्ठो नवत्रैरिव चन्द्रमाः । परिवेपी यथा सोमः परिपूर्णो विराजते ।
 स रराज तथा संख्ये दर्शनीयो नरोत्तमः । निर्विशेषो महाराज यथा हि विजयस्तथा ।
 तस्य ते पार्थिवाः सर्वे शरवृष्टिं समासृजन् । क्रोधरक्तोक्षणाः शूरा हन्तुकामा वृकोदरं ।
 तां विदार्थ महासेनां शरैः सन्नतपर्वभिः । निश्चक्राम रणाद्भीमो मत्स्यो जालादिवाभसि ।
 हत्वा दशसहस्राणि गजानामनिवर्त्तिनां । नृणां शतसहस्रे द्वे द्वे शते चैव भारत ।
 पञ्च चाश्वसहस्राणि रथानां शतमेव च । हत्वा प्रास्यन्दयत् भीमो नदीं शोणितवाहिनीं ।
 शोणितोदां रथावन्तां हस्तिग्राहसमाकुलां । नरमीनाश्चनक्रान्तां केशशैवालशादलां ।
 सञ्चिन्नभुजनागेन्द्रा बज्ररत्नापहारिणीं । उरुग्राहं मज्जपङ्का शीर्षोपलसमावृतां ।
 धनुःकाशां शरावापां गदापरिघकेतनां । हंसच्छत्रध्वजोपेतामुष्णीषवरफेनिलां ।
 हारपद्माकराच्चैव भूमिरेणूमिर्मालिनीं । आर्यवृत्तवतां संख्ये सुतरां भीरुदुस्तरां ।
 योधग्राहवतीं संख्ये वहन्तीं पितृसादनं । क्षणेन पुरुषव्याघ्रः प्रावर्त्तयत निम्नगां ।
 यथा वैतरणीमुयां दुस्तरामकृतात्मभिः । तथा दुस्तरणीं घोरां भीरूणां भयवर्द्धिनीं ।
 यतो यतः पाण्डवेयः प्रविष्टो रथसत्तमः । ततस्ततोऽघातयत योधाञ्कृतसहस्रशः ।
 एवं दृष्ट्वा हतं कर्म भीमसेनेन संयुगे । दुर्योधनो महाराज शकुनिं वाक्यमब्रवीत् ।
 जय मातुल सङ्ग्रामे भीमसेनं महाबलं । अस्मिन् जिते जितं मन्ये पाण्डवेयं महाबलं ।
 ततः प्रायान्महाराज सौबलेयः प्रतापवान् । रणाय महते युक्तो भ्रातृभिः परिवारितः ।
 स समासाद्य सङ्ग्रामे भीमं भीमपराक्रमं । वारयामास तं बीरो विलेव मकरालयं ।